

den nu passer til vore Forhold eller ikke — det er der jo forskellige Meninger om, de fleste af os ere af den Mening, at den passer slet ikke til vore Forhold — men et tror jeg dog, man maa være enig om, nemlig dette, at det gaar ikke an at rive et enkelt Led ud af den engelske Indkomstkildebeskatning og overføre det paa vore Forhold. Og jeg ser ikke rettere, end at det er noget saadant, man har gjort her. Den engelske Indkomstkildebeskatning bestaar som bekendt af 4 Dele, nemlig: 1) en Ejendomsskyld, som staaar i Forhold til Besidderens virkelige Ejendom, altsaa ikke saadan en Hartkornsskat, som vi have, men paa en vis Maade en Formueskat af Ejendom, — 2) en Kapitalskat, — 3) en Næringsskat, og 4) en Lønningsskat. Jeg skønner ikke rettere, end at det er et enkelt Led af dette System, man har grebet her og villet overføre paa vore Forhold for delvis at erstatte den Formueskat, som man stryger. Det, som man gør her, er dette, at man lægger Skatten paa den løse Kapital, stor eller lille. Ja det vil sige, der er et vist Beløb, som er skattefrit ifølge et Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet; men ud over dette Beløb lægger man en Skat paa al løs Kapital. Derimod er Formue i fast Ejendom skattefrit. Jeg skønner ikke rettere, end at dette er i højeste Grad urimeligt. Har jeg en lille Formue, af hvis Renter jeg til Dels sidder og lever, saa skal den beskattes; den skal jeg svare Formueskat af; men har jeg en stor Formue, som jeg finder min Regning ved at anbringe i en fast Ejendom f. Eks. en Fabrik eller en anden større fast Ejendom, saa er jeg fuldstændig fri for Kapitalbeskatningen. Jeg kan ikke finde, at der er noget rimeligt heri. Der fremkommer derved ogsaa den Besynderlighed, at dersom jeg har en enkelt eller nogle enkelte Aktier i et eller andet Foretagende, en Fabrik eller et Dampskibsselskab, er jeg skattepligtig — saa skal jeg svare Tillægsskat af disse Aktier — men dersom en enkelt Mand er saa rig, at han kan købe hele den paagældende Fabrik og anbringe en stor Formue i den, eller dersom en enkelt Mand køber hele det forenede Dampskibsselskab og altsaa anbringer flere Millioner i et saadant Foretagende, saa er han fri for at svare Skat af denne store Kapital. Er der derimod Tale om en Kapital, der er udstykket i mindre Aktier, saa skal der svares Skat af disse Aktier. Jeg kan ikke skønne, hvorledes ærede Medlemmer kunne finde, at sligt er rimeligt eller retfærdigt.

Det forekommer mig dog, at den Mand, der har saa stor en Formue, at han kan anbringe den i en stor Ejendom eller Fabrik, hvad det nu er, maatte have en større Skatteevne end den enkelte Aktionær eller den, som har den mindre Kapital at tage Rente af. Jeg tror derfor nok, at man vil komme til nogle aparte Resultater ved at overføre denne Tillægsskat paa vore Forhold. — Man anfører som Grund til at indføre denne Tillægsskat, at man der bedre er i Stand til at faa alt med end ved Formueskatten; man erkender, at det ikke er muligt at faa alt med ved denne Tillægsskat, men man hævder, at dette er i endnu højere Grad Tilfældet ved Formueskatten. Jeg forstaaer ikke denne Betragtning; for mig staaer det saaledes, som om man ved dette Forslag foreslaar at fritage den Del af Formuen, som Ligningsmyndighederne kunne se og danne sig et Skøn over, nemlig den Del af Formuen, som er anbragt i fast Ejendom; den Del, som altsaa ikke kan skjules, foreslaar man skal være skattefrit, hvorimod den Del af Formuen, som kan skjules, som mere eller mindre kan unddrage sig Ligningsmyndighederne, skal være skattepligtig. Jeg forstaaer ikke, hvorledes man i samme Forbindelse kan tale om, at det er vanskeligere at faa Genstandene for hele Formuebeskatningen frem end at paaligne denne Tillægsskat. Her er der netop ganske særlig Lejlighed til at unddrage sig Beskatningen, men de faste Ejendomme kunne ikke skjules; man kan ganske vist tage fejl med Hensyn til Vurderingen, men saadanne Ejendomme ligge dog aldeles klart for alles Øjne.

Dernæst fremhæver det ærede Flertal, at denne Tillægsskat skulde være i særlig Grad anvendelig i Kommunerne fremfor Formueskat. Dette Punkt var jeg inde paa i Gaar, og jeg finder ingen Anledning til i Dag at gentage, hvad jeg da sagde. Jeg skal kun sige, at naar den ærede Ordfører udtalte noget om, at jeg skulde have sagt, at de, der ingen Indkomst havde, kom ikke til at svare Skat, saa er det en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, jeg har ikke talt derom, men maaske en anden Taler har sagt noget saadant, jeg ved, at jeg var slet ikke inde paa det i Gaar. — Den ærede Ordfører sagde dernæst over for mig, at det kunde være, at det ikke kunde gaa i mindre Kommuner med denne Tillægsskat, det kunde være, at jeg der havde Ret. Det har jeg ganske sikkert, jeg kender Sogne, hvor Kommunen ikke vil faa en eneste Øre ind i Form af denne Tillægsskat, idet der ikke er en eneste Skatteyder,